

SINIF : 8
ÖĞRENME ALANI : İMAN
ÜNİTE : 1 / KAZA VE KADER
MATERYAL TÜRÜ : ŞİİR

Birak çalışmayı, emret oturduğun yerden,
Yorulma, öyle ya, Mevlâ ecîr-i hâsın iken!
Yazıp sabahleyin evden çıkarken işlerini,
Birer birer oku tekmîl edince defterini;
Bütün o işleri Rabbim görür; Vazîfesidir...
Yükün hafifledi... Sen şimdi doğru kahveye gir!
Çoluk çocuk sürünürmüş sonunda aç kalarak...
Hudâ vekîl-i umûrun değil mi keyfine bak!
Onun hazîne-i in`âmı kendi veznendir!
Havâle et ne kadar masrafın olursa... Verir!
Silâhı kullanan Allah, hudûdu bekleyen O;
Levâzımın bitivermiş, değil mi? Ekleyen O!
Çekip kumandası altında ordu ordu melek;
Senin hesâbına küffârı hâk-sâr edecek!
Başın sıkıldı mı, kâfî senin o nazlı sesin:
“Yetiş!” de, kendisi gelsin, ya Hızr`ı göndersin!
Evinde hastalanan varsa, borcudur: Bakacak;
Şifâ hazînesi derhal oluk oluk akacak.
Demek ki: Her şeyin Allah... Yanaşman, ırgadın O;
Çoluk çocuk O`na âid; Lalan, bacın, dadın O;
Vekîl-i harcın O; kâhyân, müdür-i veznen O;
Alish seninse de, mes`ûl olan verişten, O;
Denizde cenk olacaktı... Gemin O, kaptanın O;
Ya ordu lâzım imiş... Askerin, kumandanın O;
Köyün yasakçısı; şehrin de baş muhassılı O;
Tabîb-i âile, eczâcî... Hepsi hâsılı O.

Ya sen nesen? Mütevekkil! Yutulmaz artık bu!
Biraz da saygı gerektir... Ne saygısızlık bu!
Hudâ`yı kendine kul yaptı, kendi oldu Hudâ;
Utanmadan da tevekkül diyor bu cür`ete... Ha?!

Mehmet Akif Ersoy